

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Rationale Vtrivsq[ue] Potestatis Ecclesiasticæ

Talamellus, Thomas

Ticini Regii, 1618

Capvt Sextvm. In quo Auctor sequitur agere de eadem obedientia nouas adducens rationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61615)

in suo essercitio similiter colligit, ac magnopere laudat obedientiam præstandam esse Ecclesiæ Prælati ex dictis Saluatoris dicentis, Omnia ergo quæcunq; dixerint vobis, seruate, & facite, & parum infra accipit illud D. Apostoli, Oportet enim Episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensatorem &c. cui quidem obediendum est &c. Hinc ad rem idem D. Apost. Ut id ipsum dicatis omnes, & nō sint in vobis schismata &c. ergo sequitur idem quod supra.

Petrus
valderam.
fer. 3 do. 2
quadrag.
matt c. 13
D. Apost.
1. ad tit.
D. Apost.
2. ad Cor.
c. 10. & 1
ad Cor. c. 5.

Præterea Iacobus Valdius noster in suis tabulis docet Deum aliquando liberaturum esse Ecclesiā suam ab Hæreticis, & scismaticis &c. si tamen, quod ouium est, præstent fideles, hoc est obtemperent rectè imperantibus Pastoribus, & ita asserit Dom. Palmarum not. 2. & fer. 4 &c. ergo obediendum est &c. Quia etiam Ioannes à Sancto Geminiano Ord. Prædicatorum lib. 8. exemplorum c. 49. dicit quod obedientia non respicit præcipiētis sanctitatem, sed auctoritatem, quam quidem proculdubio in summo habet Summus Pont. Qua de re Dominus Iacobus noster Valen. Pf. 81. vers. vlt. concl. 5. optimè dicit nimirum semper standum esse correctioni, & determinationi Ecclesiæ Romanæ &c.

Iacob. Val.
deus dom.
4 quadrag.
not. 2.

CAPVT SEXTVM.

*In quo Auctor sequitur agere de eadem obedientia
nouas adducens rationes.*

Dominus Bartholomeus noster Vrbinensis,
de mente eiusdem D. P. Aug. dicentis, Papæ èt

Bart. Urb.

Y 2. malo

Barth. Vr
bin in mil
leloq. S. P.

Aug. Xer.
Tapa.

D. P. Ag.
in ep. 165.

D. P. Ag.
li. 8. in Ge.

nes ad lit.
teram.

In mille-
lo. D. Am.

brosij verb.
imperator.

in ep. 29.
luca. c. 10.

Matth. c. 10.

Dist. 62.
cap. mira-

mur.

Dist. 19, c.
11, 12.

Barth Tal
lamellensis.

malo obediendum est &c. & idem Bartholomæus eodem lib. verb. obedientia de mente eiusdem D. P. Aug. dicentis, Singulare exemplum obedientiæ in Christo, quippè qui non venit facere voluntatem suam, sed voluntatem eius, à quo missus est &c. & idem Bartholomæus in milleloquio D. Ambrosij, de mente eiusdem D. Ambrosij, Imperator Audire, & exaudire debet. Sacerdotes, idest eisdem obedire: quia Saluator inquit, qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit, & qui me spernit, spernit eum qui me misit, & per alia verba, qui recipit vos, me recipit, & qui recipit me, recipit eum qui me misit &c. ergo ut Christum recipiamus, superest ut ipsi, & suo Vicario obediamus.

Præterea i. p. Decretorum habetur hæc clarissima sententia. Integritas præsidetium, salus est subditorum, & ubi est incolumitas obedientiæ, ibi sana est forma doctrinæ. Et eadem parte, omnes sanctiones Apostolicæ Sedis accipiendæ sunt, tanquam ipsius diuina voce Patris firmatæ, & ex Cōcilio Caroli Imperatoris. Tollerandū est iugum, quod à Sede Sancta imponitur, licet in tollerabile videatur, & in memoriam &c. & eadem parte eodem capite, de mente D. Gregorij. A Pontificalibus sit alienus officij, qui Apostolicis nō vult obedire præceptis &c.

Præterea Dominus Bartholomæus Githæus Talamellensis in suo libello ad Rempub. Venet. manu scripto in responsione ad 1. 2. propositionem, ubi diffusè agit de obedientia Summo Pontifici exhibenda.

da.

Et inter multa dicit, subditos de iure diuino teneri obedire suo Principi, dum modo preceptum Principis non militet contra Deum, & Papam eiusdem Vicarium &c. ergo primo loco obediendum est Pape &c.

Præterea Aloysius noster Bariola Mediolanensis ex Comento 7. in Directorium Inquisitorum, optime dicit obediendum esse Ecclesie mandatis &c. ergo obediendum est Summo Pontifici: eo magis, quia de mente D. P. Au. habemus, Vince diabolum, & coronam habebis, &c. sed Diabolus vincitur per obedientiam, sicut & ipse nos vincit per inobedientiam, quæ exerceri debet à nobis apud Summum Pontificem, nedum quoad spiritualia, verum etiam quoad temporalia, siue corporalia, quia, vt dicit B. Aug. noster Anthonitanus, Papa per potestatem Clauis præest spiritualibus, & corporalibus: ergo eidem Summo Pontifici utroque modo obedire tenemur.

Præterea Ferdinandus Peralta noster Hispanus dicit, Velox & prompta obedientia gratissima semper Deo extitit; vnde isti Apostoli prima voce à Christo vocati, Relictis omnibus, secuti sunt eum, & idem ser. 3. Epiphaniæ dicit, O res admirabilis, & admiratione plena, quod Reges ita potentes vnico signo, & nutu Deo obediât: ergo clarè apparet quomodo et Summo Pontifici vnusquisq. obedire debet.

Præterea Laurentius n. Rauennas in suis sermonibus scripturalibus, summè laudat ipsius Abrahamæ obedientiam, ex quo Deo promptè fuit obediens circa filij sui oblationem &c. & idem eadem p. prima

*Aloysius
Bariol. in
Com. 7. Di-
ret. Inq.
D. P. Aug.
in ps. 64.
Ven. Bene-
dices Coro-
na.
lib. de pos.
Eccl. 9. 30.
art. 29.*

*Ferd. p. Per-
alta l. cõc.
Dom. Ad-
uen. ser. 29.
D. And.*

*Laurent. Rau-
ennas ser. script.
p. 1. c. 1. ex
sacra Gen.
6. 22.*

1 Reg. 6. 7

c. 2. dicit, Deus semper fauet, & amat actiones humiles, exemplo ipsius Saul Cis filius, qui quamuis ciues, ac nobilis, ætatis annorum quadraginta suas perditas quærebat animas, ex quo actu humili præcepit Samuelli, vt ipsum vngeret in primum Regē Isdrael, &c. Et idem eadem p. 1. c. 2. satis laudat abnegationem propriæ voluntatis, de virga proiecta in terra, quæ versa fuit in colubrum, ita vt Moyses fugeret, &c. ita propria voluntas dum est in manu Prælati, efficit opera vtilia, sed posita in terra pectoris nostri vertitur in serpentem &c.

Exod. c. 4.

D. P. Ag.

lib vnico

de obed. et

bum to. 9.

luca c. 10

eccles c. 4.

D. P. Ag.

in Ps. 77.

Ser. cõuer

si sunt in

die belli.

Præterea D. P. Aug. post multa dicit, hoc totum quare dico? vt obedientiam exhibeamus patribus nostris. Qui patribus non obsequitur, Deo non obsequitur, qui vos contemnit, me contemnit, &c. & Ecclesiast. Er eristu, velut filius altissimi obediens, & miserebitur tui Deus, magis quam mater, ergo propter hæc omnia conueniens est obedire, eo magis quia idem P. Aug. dicit. Quia promissionem obedientiæ non au iicio sed tentatio probat &c.

Greg Ar.

2 sent dist

34 q. 1. ar

2. circa fi-

nem

Apost. ad

Rom. Ap.

74.

Præterea Gregorius noster Ariminensis, distinguens de duplici, indicatiua, & imperatiua, primam legem dicit esse, cum indicat quid agendum, secundam verò, cum indicat quid vitandum: de prima dicitur in Decalogo, Vnum cole Deum &c. de secunda verò ad Romanos c. 5 Qui talia agunt, digni sunt morte; & Psal. Nolite loqui aduersus Deum iniquitatem. Ita propriè, supple, lex dicitur, qua superior aliquid imperat inferiori &c. At Pontifex proculdubio

bio est superior omnibus, vti probatū est, ergo &c.
 Hinc ad rem legimus inter Decreta Anastasij Pa-
 pæ anno Domini 495. Decreto 4, qualiter Impera-
 tor parere debet monitis Apostolicis &c. modo sic
 à maiori ad minus; ergo multo magis ceteri Princi-
 pes, & fideles quicunque sint, parere debent eidem
 Summo Romano Pontifici. Et inter decreta Nico-
 lai Papæ Primi Anno Domini 862. Si quis dogma-
 ta, mandata, inter dicta, sanctiones, vel decreta pro
 Catholica fide, vel Ecclesiastica disciplina, pro cor-
 rectione imminentium, & futurorum malorum à
 Sedis Apostolicæ Præsule salubriter promulgata cō-
 temperit, anathema sit: ergo sub pœna anathema-
 tis omnes obedire tenentur vt supra &c.

Ex sum-
ma Cœcl.

Præterea Antonius noster Myricius Derthonen-
 sis in suo Confessoriorum dilucidario dicit, Hereti-
 cos, scismaticos, & eorum fautores, & defensores es-
 se, qui ab Apostolicæ Sedis obediētia recedunt etc.
 & Michael noster Durazinus emporiensis sic di-
 cit, secundo debemus transireq; Bethaniam, quæ est
 Domus obediētiæ, obediendo mandatis Dei, et Ec-
 clesiæ, iuxta illud Saluatoris. Si vis ad vitam ingre-
 di, serua mandata &c.

Antonius
Derth. in
Dilucid.
Conf pag.
84.
Michael
Duraz
lib. ser ad
uēt. Domi-
ni. & Qua-
drag. dom.
palma.

Præterea D. Gregorius loquens de Saule, quem
 Samuel vnxit in Regem, dicit sic; Nam quia Deo o-
 bedire postea noluit, à Samuele audiuit. Quia proie-
 cisti sermonem Domini, proiecit te Dominus, ne sis
 Rex &c. & sic depositio eiusdem Saulis à Regno
 ortum habuit ab inobediētia, ergo &c. quapro-
 pter

Matt. 19.
cap.
D. Greg.
1. Reg. 6.
10. lib. 4.
c. 5.

D.P. Au.
li. de vera
Relig.

Obiectio ca
sita.
Responsio
ad eandem

B. Egi Ro.
quod 9.6

lib. 1. c. 1.

lib. 1. c. 2.

lib. 1. c. 3.

lib. 1. c. 4.

lib. 1. c. 5.

lib. 1. c. 6.

lib. 1. c. 7.

lib. 1. c. 8.

lib. 1. c. 9.

lib. 1. c. 10.

pter multum omnibus prodesse debet sanum D. P. Aug. consilium, dicentis. Nam ita etiam nostra supplicia diuina prouidentia moderata sunt, vt in hoc corpore corruptibili ad iustitiam tēdere liceret, & deposita omni superbia, vni Deo vero collum subdere, nihil de se ipso fidere, illi vni se regendum, tuendumque committere: sed ex hac D. P. Aug. doctrina quis posset dubitare dicens, ergo si Deo vni obedire debemus; non ergo Papę Huic breuiter dicendū est, Diuum Patrem Augustinum non apposuisse distinctionem exclusiuam, videlicet solum, tantum, vel solummodo, immō obediētes ipsi Papę obediunt et ipsi Deo Papam constituenti. Quamobrem B. Egidius noster Rom. in corpore articuli glosans illud Philosophi r. Poster. Propter vnum quodque tale, & illud magis, responderet à simili dicens. Qui enim conclusiones scit per principia, in eo maior est notitia, quā si sciret solum principia. Nam qui scit conclusiones per principia: scit conclusiones, & principia: & magis scit principia, quā conclusiones: sed qui scit principia tantum, scit solum principia Sic & in proposito, qui solū seruit homini propter Deū se subijcit homini, & Deo &c. & in responsione ad argumentum in contrarium propter quod &c. dicit, verum esse cum exclusionē: vt si scimus conclusiones propter principia, ipsa cognitio cōclusionis secundum se, vt est aliquid præter cognitionem principiorum, non est tanta cognitio, quanta est cognitio principiorum: sed vt vnum includit aliud non oppor-

oportet, immò est è contrario, scire enim conclusiones, & principia est plus scire, quàm scire principia tantum, plus enim est scire propositiones geometricas, & perspectivias simul, quàm scire perspectivias solum fundatas super geometricas, &c. & sic obedire Papæ propter Deum est plus obedire, & servire Deo, ergo &c.

Præterea Thomas Talamellensis eiusdem opusculi Collector, dicit de mente D. Patris Aug. dicitis, Maiorem certè noli offendere, hæc tibi regula proponitur, nonnè manifestum, cū minimè offendendū qui maior est ceteris? Et parum supra time prorsus ne offendas maiorè, & non offendis Deum: at summus Pontifex ceteris est maior: ergo per subditorum inobedientiam minimè est offendendus, sed omni sedulitate eidem parendum est: eo magis, quia idem D. P. Aug. in exposit. Epistolæ D. Io. Euang. dicit; Extende charitatem per totum orbè, si vis Christum amare, quia membra Christi per orbem iacent; si amas partem, diuinus es; si diuinus es, in corpore non es; si in corpore non es, sub capite non es &c. et eo magis, quia dicit idè D. P. Aug. versà mandatis tuis intellexi, addidit sèper: quia est custodienda obedientia, vt percipiatur sapientia: & percepta sapientia, non est deferenda obedientia &c. & Cassiodorus eodem Psal. & Ver. Portio mea, dixi custodire legem tuam, dicit Portionem apertè, illius enim partis sumus, cuius voluntati obedimus &c. Quo circa cum omnes christiani non debeant

Thom. Tal
la Auctor
D. P. Aug.
g. li. de uer
b. Domini
2. Matth.
ser. 6.

D. P. Aug.
D. Io. E-
uang cap.
vlt.

D. P. Aug.
Ps. 118.

Cassiodor.

Sap. 6.

marci ca.
33.

2. Cor. 6.8

à suo capite esse diuisi; immò debent esse vñiti suo capiti, vt sint partes Christi, & eiusdem Vicarij, & sic ambobus obedire necesse est: & ratio augetur, quia secundum Solomonem, Reges, & Principes sunt ministri Regni Dei &c. ergo non sunt Domini absoluti, & sic de iure, & æquo tenentur obedire Principali Dei ministro Summo Pontifici Romano, cui obedire, est mereri, & è contrario est maxime demereri, &c. qua de re Saluator noster inquit, Sicut homo, qui peregrè profectus, reliquit Domum suam, & dedit seruis suis potestatem operis, & Ianitori præcepit, vt vigilet &c. Sed iste homo peregrè profectus meritò dici potest Redemptor noster, qui seruis suis Apostolis, & successoribus dedit potestatem operis salutaris, siuè salutis, & Ianitori Petro præcepit vt vigilet circa ea, quæ sunt nobis necessaria, siue vtilia, vt est obedire &c. & Ioannis cap. 14. Saluator dicit, Si præcepta mea seruaueritis, manebitis in dilectione mea &c. ergo eadem non seruantes in odio manent &c. & D. Apost. ad rem optimè dicit, Hoc enim vobis vtile est, qui non solum facere sed & velle cœpistis ab anno priore. Nunc verò, & facto perficite: vt quemadmodum promptus est animus voluntatis, ita sit & perficiendi, ex eo quo habetis. Sic enim voluntas prompta est, secundum id quod habet, accepta est, non secundum id quod non habet: ergo ex his Apostolicis dictis non solum circa obedientiam est necessaria animi promptitudo, sed etiam operis perfectio, & executio &c. Conclu-

cludamus igitur præsentem tractatum, idemq; Caput unà cum B. Aug. nostro Anconitano dicente ex primo Regum c. 4, idolatriam esse, superiori non obedire: ex quo dicto seu sententia sequitur, quod inobedientes, seu rebelles, nec non & contumaces recusantes obedire Summo totius mundi Præsuli, sunt Idolatre, & sic militant contra primum Sacri Decalogi Decretum &c. sicque nedum melius verum etiam optimum erit semper obedire eidem Summo Romano Pontifici. Quod faxit Deus &c.

B. Aug.
Anc. li. de
pot. Eccl.
q. 48. ar. 4
advlt. arg.

I N C I P I T

QVARTVS TRACTATVS

Rationalis vtriusq; Ecclesiastica potestatis, In quo agitur de Penis, quibus idem Summus Pontifex utitur, siue uti solet. Caput 1.

Quoniam ea est relatiuorum natura, ut posito eorum altero, ponatur & reliquum, secundum Philippum, & secundum sacros Theologos passim in Sacra Theologia: qua de re cum culpa, & poena, sic se habeant, cum sit noxę vindicta secundum Iurisconsultos, non erit mirum, si ad positionem culpæ ponatur & poena, de quibus dicit D. P. Aug. Omnis poena iusta est, & pro aliquo impenditur peccato: & lib. ottuaginta trium questionum, Deus nullam cuiquam immeritò finit infligi poenam, & penę meritum peccatum est, idcirco

phil. in l.
ad aliquid
l. aliud ff.
de reg. iur.

D. p. Aug.
lib. 3 de
lib. arbit.
q. 24.

Z 2 B. Egid.